

Olli mehel uigi päänäänimist.
 Omne nanas iitstalamuus kaaru kuuhtarna, ptt
 fugefem aig illi. Tuul ai kaara lipa kwin üles ptt
 poale. Siid tulli mehel ää nõun: to nanas miit kiift
 tegemä. Kui ta jo mõne ää fella kiift ää illi karutannu,
 fe päind ta niidki toif otfa taiwa las kanga mielgi ninni
 ja nanas ef kiift müüdsä alla teloma. Omne tupe es
 ole miu kaunu, kas kiidsko paras jagu pttk orn.
 Kiids olli lühike, ni pidi fe miu puul waltuf peräst
 maa ja taiwa waheli ripudama jäänä. Siid olli
 taqumans ää lä wäl ullemel, kui edimäne. Mes
 mihimist miid teta. Kasjet kiha ei jowwo pilw pääl
 tagof kah enamb tõmmata. Iidi fisa miu kõrwa
 kaaft nõun atamo. Päält löis täim üt fime pääl es
 eluko, tai. Kelle naba tõmmas miu otwa tungu ja
 fai jäält kaiti riimä, niq taofse ruumä. Si jikas
 to kiidki otfa ja fai feda wiif. Tüks manud alla pool.
 Si q olli maa wäl müält kawerw, fälle et miu toif
 kõrwa taqast nõun, fialt fai toif eluko, a foga olli
 wäl ää tikk maad maha. Mehel makas wiimälte
 pöö otfa iist fugelemä, fida fuitu löis to kolmanä
 tõi, kelle wahast ta & kull riimä fai, ent ikk es
 miu wäl midagi. Omne löis karmust wäl tükki tublamb
 tai, kui ennist alliwä illi, ptt fai brukuma. Siid
 olli küllmaa joko uigi lahikufin, a foga wiimä kaw-
 wen müält, et korata es julq. Si ümbre xõiri
 kouden piäp wiimäte kiids ütwäift wäl ja miufatte
 maha. Omne tupe was omne, me ta miid olli, illi ta mai
 ju wälte johtnu ja mi fuge wäds maa fefi kairu, et
 pallas abe pöö maa jäi. falksi ää, ei fao wälte.

Olli mi kawerwem aig, kon miu kinnu pefi teiwä. Üht
 päst johtufi mehe abel fto wänsä ja tei otwa omä pefi
 fof. Kaste omne: miudu oles eht wäl kiaksi mehe
 abel wännu ja appi tulle, a miid es fao abel kah enamb
 näta. Kui päst piäp wälte ams, tulli fefi ja fe pefi
 ää. Si rän fümist käänd tõnu wiit tagu otfa pefi
 pool ja nanas aig utama. Siid tulli mehel jälle ää nõun:
 to äärd fefi am ast ninni ja nanas ef nõwaste teiwämä.
 Tuft peard fida kuulden kanguti juufama ja tõmmas
 fime uigi mehe maa fhiift wälte. —

Kui olli pttkõnhe taiwan kais.
 (Ramsust) Jhuw

IV. Wana puugi.

1. Kes fugepõnna manu ringituf, felle kott karwafpuure.
2. Wana lajät toppen piäp liikw täis werd kühanda
 wifatanu, fe küb loko pohnu.
3. Kui pofp fümämmen rõwo fältiift ää wõtufi fe
 wäpfe temä obeni kojammnen ää, tuft fida jälle
 tükki, fe pötep lammas pöpa ää.
4. Uult wältiift wimäift kord kiba teten piäp egale
 ütle kawa teltanä ja igä kaku fife otpöö püti
 peantama, kelle kaku fifen owar-pöö ahju ää
 kõrpus eht kelle kaku ahju pannen fäliti küip,
 fe kooluf fell aastal ää.
5. Kui peni lämmit kiba andas fe piäp ütama: „Wanama
 kälpe!“ miudu kooppenit aisi tundmisen ää.
6. Peni lämmit kiba andas piäp ütama: „Sefi eila
 tettu leiwä!“ miudu piäp leib peni amsiä.

(Ramsust) Jhuw